

Meningen med livet

Jag väljer inte den vanliga promenadvägen, omväxling är bra. Möts av hinder. Vägarbete pågår. Både bilar och gångtrafikanter måste välja en annan väg. Besviken vänder jag om och går tillbaka. Det mesta känns grått och trist. Jag ser människor. Barnfamiljerna är ute på tipspromenad. Barn som springer, andra som släpar benen efter sig. Föräldrar som tar sig tid, idag har vi inte bråttom. Jag ser hur några viker av från gångvägen och börjar dra i riktigt långa pinnar. Mitt förskolläro-jag vill uppmuntra, så jag säger glatt: "Oj vilka långa pinnar ni hittat!" Då får jag veta att det minsann är enhörningar! Jag , bjuds in i en värld där precis allt är möjligt. Glädjen och kreativiteten smittar av sig. Dagen känns inte alls grå längre. Jag lyfter blicken, mitt hjärta fylls av värme och glädje. Jag ler mot dem jag möter och får leenden tillbaka. Det plingar till i min mobil. En vän vill gå tillsammans med mig. Vi möts på halva vägen och pratar om allt mellan himmel och jord. När jag kommer hem till min lägenhet måste jag få berätta för någon mer om min dag som började i moll och slutade i dur. Det blir mamma, 70 mil bort, som får samtalet. Vi tycker båda att livet är ganska trist med det grå vädret och Corona-restriktioner. Vi berättar om små guldkorn i vår vardag och påminner varandra om härliga gemensamma upplevelser. Vi är båda så tacksamma när vi tänker på vad vi upplevt under våra 85 respektive 60 år här på jorden. Visst har det varit en berg- och dalbana med många tårar och svårigheter, ibland har vi tvekat, tagit snabba beslut och gett oss ut på både små och stora äventyr. Idag kan vi tacka för att vi vågade göra det vi gjorde just där och då innan det kanske blev försent av olika anledningar. Jag bokade den där resan och jag gjorde det där besöket. Mycket har blivit inställt pga Coronapandemin, men annat har blivit av eller skapats tack vare den. Gudstjänster och andakter på teckenspråk har sänts digitalt. Jag som är kyrkvärd i den teckenspråkiga verksamheten i svenska kyrkan i Växjö stift, har kunnat ta del budskap på mitt hjärtas språk från flera stift. Jag växte upp med aftonbön och söndagsskola. Bönen har alltid funnits med i både med- och motgång. I mina samtal med Gud har orden TACK, FÖRLÅT och HJÄLP varit grunden. Att förstå livets mening och den kristna trons budskap är inte lätt. I naturen kan jag känna en förundran och glädje över både stort och smått. Många av vardagens bekymmer lättar efter en promenad i naturen. Lyft blicken mot himlen, ta ett djupt andetag och känn: det här är livet! Se, sprid och var en ljusglimt i varandras vardag!

Charlotte Nordling